

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/439/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109217909
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1109217909.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobcu: JUPITER SK s.r.o., Limbová 451/3, Limbach, zast.: Q.. H.. X. W., bytom J. T.. Č.. X, J., proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom financií SR, Štefanovičova ul. č. 5, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 20. februára 2013 č. k. 12C/106/2009-169, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 9.365,39 eur s prísl. z titulu náhrady škody a sumy 33.193,91 eur s prísl. z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že od 01.01.2006 viedla podvojnú účtovníctvo pre žalobcu U. Y.. Dňa 07.07.2006 žalobca splnomocnil U. Y. na zastupovanie v daňových konaniach vo vzťahu k správcovi dane Daňovému úradu Bratislava III (ďalej len „daňový úrad“). U. Y. písomne oznámila Daňovému úradu Bratislava III, že z dôvodu svojej práceneschopnosti sa nemôže zúčastniť daňovej kontroly vedenej pod č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX. Z potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti F. XXXXXX vyplynulo, že U. Y. bola PN od XX.XX.XXXX. Žalobca nepreukázal, dokedy jej práceneschopnosť trvala. Listom z 10.09.2007 žalobca oznámil daňovému úradu, že z dôvodu práceneschopnosti jeho účtovníčky U. Y. sa má obracať na Q.. H.. X. W.. Daňový úrad oznámením z 22.10.2007 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX/Mysl oznámil žalobcovi vykonanie kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1. - 4. štvrťrok 2006 a tým, že daňová kontrola sa začne dňa 05.11.2007. Toto oznámenie prevzal Q.. H.. X. W. dňa 22.10.2007. Dňa 30.10.2007 žalobca uzavrel s Q.. H.. X. W. dohodu o vykonaní práce. Jej predmetom bolo zastupovanie žalobcu vo veci daňovej kontroly zisťovania oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za rok 2006. Daňový úrad listom zo 14.12.2007 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX oznámil U. Y. vykonanie daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1. - 4. štvrťrok 2006 a kontroly oprávnenosti vrátenia nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie 2. štvrťrok 2007. Toto oznámenie bolo U. Y. doručené dňa 21.12.2007. Daňový úrad dňa 11.12.2007 spísal zápisnicu z ústneho pojednávania č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX. Podľa nej sa ústneho pojednávania zúčastnila za žalobcu U. Y., ktorá ju aj podpísala. Zápisnica obsahuje údaje týkajúce sa faktúry vystavenej žalobcom spoločnosti Slovmontan, spol. s r. o. z 20. 1. 2006 za ekonomické a účtovné poradenstvo, ktoré tejto spoločnosti poskytol za žalobcu Q.. H.. X. W.. Ďalej sa týka faktúry z 15. 12. 2006 vystavenej spoločnosťou Slovmontan, spol. s r. o. pre žalobcu za marketing na základe zmluvy o vykonaní marketingu, sprostredkovaní a

iných činností uzavretej s Q.. H.. X. W.. Napokon sa zápisnica týka faktúry z 30.03.2006 vystavenej spoločnosťou SLOVMONTAN, spol. s r. o. za obstaranie realitnej činnosti. V prehlásení z 19.12.2008 U. Y. prehlásila, že sa nikdy nezúčastnila žiadneho rokovania na daňovom úrade ako zástupkyňa žalobcu. Z mailovej korešpondencie z 15.01.2008 predloženej žalovanou vyplynulo, že uvedeného dňa žalobca daňovému úradu oznámil, že zápisnicu podpísala U. Y. a že Q.. H.. X. W. ju osobne prinesie dňa 16.01.2008. Krajské riaditeľstvo PZ listom z 20.02.2009 č. S.-XX-XX/KP-XXXX oznámilo daňovému úradu, že na základe odborného vyjadrenia Kriminialisticko expertízneho ústavu PZ sa zistilo, že podpisy k priezvisku Y. na zápisnici o ústnom pojednávaní z 11.12.2007 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX sú pravými podpismi U. Y.. Dňa 10.06.2008 žalobca splnomocnil Q.. H.. X. W. na zastupovanie spoločnosti v daňových kontrolách č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX a č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX týkajúcich sa kontroly oprávnenosti nároku na odpočet DPH na 1. a 2. štvrťrok 2007 a na doručovanie všetkých písomností v súvislosti s prebiehajúcimi daňovými kontrolami. Daňový úrad dodatočným platobným výmerom z 02.07.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX vyrúbil žalobcovi rozdiel DPH za rok 2006 vo výške 450.099,- Sk. Daňový úrad rozhodnutím z 30.09.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX zamietol odvolanie žalobcu proti uvedenému dodatočnému platobnému výmeru. Dňa 18.09.2008 žalobca splnomocnil Q.. H.. X. W. na zastupovanie v daňových konaniach - kontrolách týkajúcich sa kontroly zisťovania oprávnenosti nároku na odpočet DPH za rok 2006 a za 1. a 2. štvrťrok 2007 a na preberanie všetkých písomností a rozhodnutí vydaných daňovým úradom. Daňový úrad rozhodnutím z 23.10.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu z 30.09.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX a ďalším rozhodnutím z 12. 11. 2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu z 23.10.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX. Daňový úrad oznámením z 12.03.2009 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX oznámil žalobcovi na jeho žiadosť o zrušenie dodatočného platobného výmeru, že písomnosti vydané správcom dane týkajúce sa zdaňovacích období 1. - 4. štvrťrok 2006 neboli vydané a doručené daňovému subjektu v súlade s § 15 a § 17 zák. č. 511/1992 Zb. a preto ich nie je možné považovať za právne účinné. Písomným odsúhlasením k dohode o vykonaní práce z 30.04.2009 žalobca a Q.. H.. X. W. odsúhlasili nárok Q.. H.. W. na zaplatenie odmeny 10.000,- Sk mesačne za obdobie november 2007 až apríl 2009, t. j. spolu vo výške 5.996,31 eur a cieľovú prémie vo výške 3.369,08 eur, čo spolu predstavuje 9.365,39 eur. Túto sumu žalobca vyplatil Q.. H.. X. W. dňa 05.05.2009, čo vyplýva z výdavkového dokladu bez čísla. Q.. H.. W. túto sumu prevzal dňa 05.05.2009, čo vyplýva z príjmového dokladu č. XXXXXXXX. Žalobca prihlásil Q.. H.. W. ako zamestnanca do Sociálnej poisťovne až v priebehu konania dňa 12.11.2012 a to na námietku žalovanej. Dôkaz o zdanení uvedeného príjmu Q.. H.. W. súdu prvého stupňa nepredložil. Daňové riaditeľstvo SR listom zo 17.07.2009 č. H. žalobcovi oznámilo, že písomnosti vystavené správcom dane týkajúce sa zdaňovacích období 1. až 4. štvrťrok 2006 a 2. štvrťrok 2007 a teda aj dodatočný platobný výmer z 02.07.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX, ktorým bol vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia 1. až 3. štvrťrok 2006, neboli vydané a doručené daňovému subjektu v súlade s ust. §§ 15 a 17 zák. č. 511/1992 Zb. a preto tieto písomnosti nie je možné považovať za právne účinné. Výkon daňových kontrol DPH za tieto zdaňovacie obdobia neprebíhal, pretože neboli účinne začaté. To malo za následok, že správca dane nezačal daňovú kontrolu zákonným spôsobom a teda ju ani nevykonal. Vzhľadom na to nemohlo začať vyrubovacie konanie, dodatočný platobný výmere je neplatný a nenadobudol právoplatnosť, preto ho nie je možné zrušiť podľa § 53 zák. č. 511/1992 Zb. Žalobca v priebehu konania uviedol, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu mu neboli zadržované žiadne finančné prostriedky. Žalobca v žalobe tvrdil, že v dôsledku uvedeného postupu daňového úradu mu vznikla škoda vo výške 9.365,39 eur „vo vzťahu na plnenie podľa dohody o vykonaní práce medzi JUPITER SK s.r.o. a Q.. H.. X. W. zo dňa 30.10.2007“ a súčasne požadoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33.193,91 eur. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Náhrady škody vo výške 9.365,39 eur sa žalobca domáhal z titulu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.. Za nezákonné rozhodnutie žalobca označil dodatočný platobný výmer z 02.07.2008 č. XXX/XXX/XXXXXX/XXXX. Tento dodatočný platobný výmere však nebol zrušený príslušným orgánom a vzhľadom na to nebol naplnený jeden z predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). Súd prvého stupňa dodal, že sa stotožňuje s námietkou žalovanej, že „dohoda o vykonaní práce zo dňa 30.10.2007 bola uzavretá účelovo a je neprípustné, aby sa navrhovateľ domáhal od štátu náhrady škody na základe dôkazu, ktorým si sám nesplnil povinnosť voči štátu a nesplnil si odvodovú ani daňovú povinnosť.“ S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu v časti náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zamietol. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom daňového úradu, súd prvého stupňa považoval za preukázané, že daňový úrad nesprávne úradne postupoval pri kontrole nadmerného odpočtu DPH na 1. - 4. štvrťrok 2006. Žalobca si z tohto titulu neuplatnil nárok na náhradu

škody. Súd prvého stupňa poukázal na to, že ak žalobcoví nevznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu škoda, nemôže sa domáhať ani náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Tá sa totiž uhrádza iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 17 zák. č. 514/2003 Z.z.). Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobca tiež vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal a na jej preukázanie ani nenavrhol žiadne dôkazy. Navyiac, v konaní nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy vzhľadom na ďalšie daňové kontroly za iné zdaňovacie obdobia vykonané u žalobcu. Žalobcoví nemohla vzniknúť nemajetková ujma iba v dôsledku toho, že daňové kontroly neboli začaté účinne, keďže oznámenie o ich začatí nebolo doručené oprávnenej osobe U. Y., ale prevzal ich Q.. H.. X. W.. Tento nesprávny úradný postup daňového úradu nebol spôsobilý prívodiť žalobcoví nemajetkovú ujmu, keďže sankcia uložená žalobcoví dodatočným platobným výmerom od neho nebola vymáhaná, jeho účet nebol zablokovaný a nebolo porušené ani jeho právo na pokojné užívanie majetku. Dostatočným zadosťučinením pre žalobcu je konštatovanie Daňového riaditeľstva SR v liste zo 17.07.2009, že skutočne došlo k nesprávnemu úradnému postupu pri výkone daňových kontrol za zdaňovacie obdobie 1. - 4. štvrťrok 2006. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol i v časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 33.193,91 eur. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade potvrdenia napadnutého rozsudku navrhol, aby odvolací súd proti svojmu potvrdzujúcemu rozsudku pripustil dovolanie. Vytkol súdu prvého stupňa, že nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, keď nevypočul ako svedkyňu U. Y., nevyžiadal si spisový materiál z daňového úradu a nevypočul svedka H.. E. Q.. Vo vzťahu k nezákonnej daňovej kontrole mu vznikli mimoriadne náklady vo výške 9.365,39 eur (odmena pre Q.. H.. X. W. na základe dohody o vykonaní práce z 30.10.2007) a táto suma predstavuje škodu. Dohodu o vykonaní práce žalobca musel uzavrieť s H.. O.. X. W., keďže nemal zamestnanca znalého daňového práva, konateľka žalobcu O. W. bola v rozhodnom období na materskej dovolenke a U. Y. bola dlhodobo práceneschopná. V konaní podľa žalobcu bol preukázaný vznik nemajetkovej ujmy z dôvodu stavu právnej, majetkovej a osobnej neistoty žalobcu zapríčinennej výsledkom nezákonnej daňovej kontroly. Ďalej žalobca v odvolaní namietol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepresvedčivé a nepreskúmateľné a napadnutý rozsudok je výsledkom odmietnutia spravodlivosti.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny názor. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 10 druhý odsek) vysvetlil, prečo nevykonal žalobcom navrhované dokazovanie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že pre zistenie skutkového stavu veci nebolo potrebné toto dokazovanie vykonať. Treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že súd rozhoduje, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a vyčerpávajúco uviedol skutkový stav veci a tiež podrobne vysvetlil, ako vec právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s kritériami uvedenými v § 157 ods. 2 O.s.p. Neobstojí preto námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný.

Vo vzťahu k škode 9.365,39 eur odvolací súd uvádza, že z výpisu z obchodného registra vyplýva, že jedinou spoločníčkou a konateľkou žalobcu je manželka H.. O.. X. W. O. W.. Možno mať preto prinajmenšom dôvodné pochybnosti o tom, že žalobca skutočne vyplatil Q.. H.. X. W. sumu 9.365,39 eur na základe dohody o vykonaní práce z 30.10.2007. Okrem toho, uzavretie tejto dohody bolo výsledkom slobodnej vôle žalobcu a Q.. H.. X. W. vrátane dojednanej odmeny. Vyplatenie tejto odmeny (ak k nemu skutočne došlo, čo je - ako je to uvedené vyššie - prinajmenšom otázne) preto nemôže predstavovať škodu na strane žalobcu.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd prvého stupňa správne uviedol, že síce došlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany daňového úradu, ale porušenie práva konštatovalo Daňové riaditeľstvo SR v liste zo 17.07.2009. Toto konštatovanie porušenia práva je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu dostatočným zadosťučinením, keďže žalobcoví v dôsledku nesprávneho úradného postupu daňového úradu nevznikla v podstate žiadna v peniazoch vyčísliteľná ujma (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.).

Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Rozsudok odvolacieho súdu nemožno označiť za rozsudok po právnej stránke zásadného významu, keďže odvolací súd sa neodchýlil od konštantnej judikatúry a ani neriešil takú otázku, ktorá by judikatúrou nebola predtým riešená. Preto nebol žiadny dôvod, aby odvolací súd pripustil dovolanie proti svojmu rozsudku (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.